

Sa facem cunostinta cu Sporis Cornelius YO4DW

Articol creat si publicat de Nini Vasilescu YO3CC pe site-ul Radiomator.ro la data de 07.02.2019

Pe Cornelius l-am cunoscut intamplator, in urma cu vreo 15 ani. Mergeam pe o strada din Bucuresti (vis-a-vis de Piata Timpuri Noi) cu dl. Nelu YO3BAA si ne duceam catre blocul unde locuia fata lui cea mica, cand cineva facea semne din mana. Eu, m-am uitat la persoana respectiva, nu o cunosteam si am crezut ca mai este cineva in spatele nostru caruia ii face semne, dar nu era nimeni. Cand ne-am apropiat de el mi-a spus: - Nu te uita la mine ca nu ma cunosti. Te-am recunoscut din pozele pe care le faci la diverse intalniri ale radioamatorilor. Eu sunt Cornelius YO4DIJ (ulterior a devenit YO4DW) si aici stau parintii mei; eu locuiesc in Contanta.

Dupa ce ne-am despartit i-am spus lui dl. Nelu YO3BAA: - Ai vazut dl. Nelu ce inseamna sa devii cunoscut? Hi!

YO3CCC: Data si locul nasterii?

YO4DW: M-am nascut in Bucuresti, pe 11 octombrie 1956.

YO3CCC: Ai avut vreo pasiune pentru ceva cand erai in scoala generala? Ai fost pe la vreun cerc de la Palatul Pionierilor, asa cum se obisnuia atunci?

YO4DW: Primul contact a fost si prima dezamagire. La varsta pionieratului am fost indrumati (practic obligati) sa frecventam unul din cercurile de la Palatul Pionierilor. La vremea aceea imi placea sa fac diverse figuri, din placaj (din lemn de tei), cu traforajul. Imi ieseau chiar bine si "tovarasa" de la scoala a considerat ca am simt artistic si m-a trimis la cercul de arta plastic sau asa ceva; acolo, pe coli de carton, pe care erau desenate diverse lucruri se aplica cu pensula un lipici cu clei de oase si peste coli presaram un fel de nisip colorat din care ieseau "o opera de arta". Ajuns la Palatul Pionierilor, cei care ne primeau si repartizau pe cercuri m-au intrebat de ce vreau la cercul de arta plastica, avand in vedere

ca acolo eram singurul baiat?! Am intrebat daca se poate altceva pentru ca eu nu vroiam deloc acolo. Si asa am ajuns la usa "Cercului de radio", la prof. Nicolae Batraneanu, care m-a ascultat si mi-a spus ca va vorbi la directiune imediat. A revenit in 30 minute si mi-a spus ca desi el vroia si era dispus ca peste numarul deja aprobat sa ma accepte, cei din directiune au spus ca nu se poate !! Asta nu inseamna ca stiam despre ce este vorba la "Cercul de radio" (nu mai stiu denumirea exacta), dar eram dispus sa fac orice sa scap de mirosul de clei de oase si lipitul inutil si fara rost care ma plictisea tare de tot. Pana la urma in doua luni m-am dat bolnav-alergic din cauza mirosului de clei si am scapat de povara cercului obligatoriu.

YO3CCC: Pacat ca nu ai avut ocazia sa ajungi la Cercul Radio, pe care l-am frecventat si eu intre 1965 - 1968. Despre radioamatori si comunicatiile radio cum ai aflat?

YO4DW: In anul 1979, la terminarea "Institutului de Marina Mircea cel Batran" de la Constanta, sectia militara, ca tanar ofiter am fost repartizat ca sef al transmisiunilor si navigatiei pe nava maritima de scafandri Emil Racovita la Constanta. Eram obligat pe vremea aceea, ca zilnic, sa verific si sa contrasemnez in jurnalele de trafic ale operatorilor radio - radiotelegrafie si fonie. Verificam practic formal si le semnam ca...primarul. Habar nu aveam de telegrafie dar aveam cunostinte serioase in ceea ce priveste maruntaiele receptoarelor si emitatoarelor de la nava. Seful operatorilor era maestrul militari principal Stoinescu Iancu (R.I.P), om trecut prin multe, telegrafist desavarsit si bun pedagog totodata. Petreceam zilnic multe ore in statia radio a navei si ascultam traficul; incepusem chiar sa recunosc cateva semne telegrafice literale si mai ales pe cele reprezentand cifre. La un moment dat, pe mare fiind, mi-a spus ca nu mai merge emitatorul principal si ca e belea mare, se apropie ora de trafic si nu mai stie ce sa-i faca. De fapt ...era o capcana ca sa vada pe cine are comandant ! Am pornit emitatorul, i-am vazut comportamentul si pentru ca perdusem multe nopti in laboratorul radio de la institutul de marina, unde se simulau tot felul de defecte, in 10 minute am gasit buba si emitatorul era OK, gata de lucru. Acesta a fost momentul in care am convenit cu subordonatul meu ca de cate ori ceva se strica sa ma consulte si impreuna sa rezolvam situatia dar si ca sa se oblige sa ma invete telegrafie.

YO3CCC: Si ai invatat telegrafie?

YO4DW: Zis si facut. In sase luni de zile eram in stare sa inteleg traficul radiotelegrafic, sa transmit real in trafic, sa iau radiogramele privind starea vremii pentru zona de vest a Marii Negre. La sfarsitul anului 1980 m.m pr. Stoinescu vine la mine si ma cheama in statia radio unde daduse peste un gen de emisiune telegrafica si fonie ce nu respectau regulile cunoscute - tot ce se vorbea si transmitea era in clar si usor descifrabil. Am intrat prin documente ce stabileau partajarea frecventelor radio din tara si am aflat ca acelea sunt alocate radioamatorilor. Ne-am interesat cine sunt acestia, care este legislatia corespunzatoare si unde in Constanta exista asa ceva.

YO3CCC: Care au fost primii radioamatori pe care i-ai cunoscut?

YO4DW: Intr-o dupa amiaza, eu si m.m pr. Stoinescu ne-am prezentat la usa radioclubului din str. Grivita. Acolo am dat peste Radu Bratu YO4HW si inca trei radioamatori: Iordanescu Marcel (SK) YO4AB (atunci YO4AVR), Mircea Rucareanu YO4SI si Faurescu Corneliu YO4AUL. Radu s-a mirat ca doi marinari militari, in uniforme, hodoronc-tronc au venit sa se faca radioamatori pe loc !! Hi! Cu tact si blandete ne-a chestionat pe fiecare, ne-a aratat ce este acolo si ne-a dat cate o recomandare semnata de cate doi radioamatori pentru obtinerea Autorizatiei de radioamatori receptori. Mai mult ne-a spus ca putem veni oricand in limita programului afisat pe usa, putem pune intrebari si daca obtinem autorizatiile devenim membrii Radioclubului Judetean Constanta. De la posta am obtinut autorizatiile in doua saptamani (eram usor verificabili la dosar...). Am obtinut indicativul de receptor YO4-2514. Restul, a venit de la sine cu timpul.

YO3CCC: Cand ai devenit radioamator autorizat de emisie-receptie?

YO4DW: Asa cum am aratat anterior am trecut mai intai pe la receptori cu indicativul YO4-2514 obtinut in ianuarie 1981. Din 1981 pana in octombrie 1983 am ascultat traficul de radioamatori, in special cel telegrafic cu aparatuta de la bordul navei (un receptor R-250M), am tinut jurnal de traffic, am trimis si primit QSL-uri specifice receptorilor si cand cele 500 de receptii obligatorii cu QSL-urile corespunzatoare au fost prezentate la club, Radu YO4HW a apreciat rigurozitatea si cunostintele acumulate si ne-a inscris la examenul pentru obtinerea Certificatului de Radioamator de emisie-receptie clasa a III-a.

YO3CCC: Ai avut de la inceput indicativul YO4DW?

YO4DW: Am trecut examenul si pe 25 decembrie 1983 Radu Bratu a avut onoarea sa deschida plicul in care se afla prima mea autorizatie de emitator-receptor cu indicativul YO4DIJ. Intre 1983 si 2008 am avut indicativul primit initial. Intre timp la insistenta lui Radu YO4HW (SK) si apoi a lui Iordanescu Marcel YO4AB (SK) am inceput sa particip in concursurile interne si internationale de CW si SSB, cu rezultate din ce in ce mai bune. Cand deja concuram serios, in special in CW, din indicativ se pierdea/deforma in special ultima litera - J. Dupa consultarea cu Marcel YO4AB si Cornel YO4NA (fost si el YO4DIH) in 2008 am mers la ANCOM cu cererea si memoriul avizat de F.R.R si cu caietul cu indicative in fata, au fost verificate cele cateva optiuni pe care le credeam accesibile, dar si cu ideea ca nu cumva acestea sa fi apartinut un radioamator ce au scris istoria acestui hobby/sport; ma interesasem inainte la F.R.R si Vasile Ciobanita YO3APG (SK) omul ce stia pe dinafara o multime de indicative si cui au apartinut. Intamplarea a facut ca sufixul DW sa fie primul pe lista si a fost acceptat. Dupa o luna aveam autorizatia cu noul indicativ

YO3CCC: Cu ce aparatura ai debutat ca radioamator?

YO4DW: Chiar la inceput nu aveam nimic cu care sa pot asculta traficul de radioamatori si foloseam receptoarele de la nava. Intre 1983 si 1987 am fost cu nava la reparatii capitale si modernizare in santierul naval de la Drobeta-Tr. Severin. Aici am avut ocazia sa cunosc un radioamator ce isi construia singur toate echipamentele - Constantin Dumitrescu (Costi) YO7BI (SK); era renumit si foarte respectat de cei care construiau dar si de multi operatori. L-am cautat si cunoscut in 1984, dupa ce Radu Bratu YO4HW imi facuse "fisa" si discret identificasem unde locuia; era usor de recunoscut, pentru ca in centrul orasului era blocul turn in care locuia, iar pe terasa blocului fiind instalata o antena cubical quad pentru 5 benzi, vizibila de departe. Am legat cu el o mare prietenie. El m-a ajutat, vazandu-ma pasionat, sa construiesc primul meu receptor cu reactie. Cu el m-am sfatuit ce aparat de emisie-receptie sa procur si ce antena sa folosesc. In 1986 a cumparat pentru mine un transceiver rusesc model MF-090, 40 W (avea la emisie un tub GU-19) cu care practic am inceput traficul radio. Au urmat de-a lungul anilor alte transceivere: ICOM 735, FT-897D de la Yaesu, ICOM 775 DSP, ICOM 756 PRO III.

YO3CCC: Ce antena (antene) ai avut cand ai devenit radioamator?

YO4DW: Prima antena a fost o sarma cu o lungime oarecare ce o foloseam pentru receptorul cu reactie. Apoi am folosit antelele ca antena foloseam un inverted V ce se acorda bine in 40 si 15 m, pe care am folosit-o multi ani. Antene am folosit dipoluri 40 / 80 m, cubical quad in 5 benzi (distrusa intr-o noapte de iarna de "freezing rain" asociat cu un vant tare), delta pentru 160 m si un tribander KLM KT-34A.

YO3CCC: Lucrezi in telegrafie sau lucrezi numai in fonie?

YO4DW: Asa cum am aratat, am invatat telegrafie la nava dar nu aveam curajul sa ies in eter la trafic sau concursuri. Asta pana in ziua in care, la club fiind numai eu si Radu YO4HW care chipurile motaia pe scaunul de la birou, am cerut voie sa deschid transceiverul ICOM 720 ca sa ascult banda. Am deschis

si am ascultat banda de 20 m care era cea mai "polulata". Involuntar am inceput sa notez ce auzeam si sa vorbesc pentru mine, minunandu-ma ce se putea auzi. Incepusem sa vorbesc tare si sa insir ce transmiteau de parca eram singur acolo cu castile pe urechi. Numai ca uitasem de Radu care deodata devenise curios ce borboroseam eu acolo. Dupa cateva minute, m-a batut pe umar si foarte serios mi-a spus: "Gudule, ai o ureche pe care putini din cei ce trec pe aici o au. Tu chiar stii telegrafie! Dar cu manipularea cum stai?" si m-a pus sa fac cateva legaturi in 20 m cu indicativul de club YO4KRB. Am fost stangaci, viteza mica, dar am scos-o la capat onorabil. M-a sfatuit sa ma antrenez. A fost momentul in care mi-am construit singur un bug cu viteza reglabila si am procurat o cheie de manipulare ce se fabrica la Bacau.

YO3CCC: Ai participat in concursuri?

YO4DW: Am inceput sa intru in concursuri din tara si internationale de fonie in special dar si de telegrafie. Lucrand sistematic am capatat gustul concursurilor in telegrafie. Cand Radu sa prapadit, am fost luat in primire de Iordanescu Marcel YO4AB (SK) care ma scotea la concursuri de telegrafie, ma asculta si ma incuraja. Am continuat modest pana in ziua in care echipa pentru IARU, pentru banda de 20 m CW, formata din Radu Cornel YO4NA si Tiberiu Tebeica YO9GZU, cu cateva zile inainte de concurs au constatat ca nu era pentru 20 m CW, statie care sa preia traficul daca ar aparea o problema tehnica la Cornel YO4NA unde era statia principala; dar mai acuta era lipsa unui vanator in acea banda. Am intrat in echipa de nevoie si eram onorat. Niciodata nu visasem sa ajung partenerul unor telegrafisti de exceptie cu multa experienta de contest. Asa am ajuns sa interconectam logurile si totul a fost OK. Mai mult, pe timpul concursului in cartier la Cornel a cazut reseaua electrica pentru 40 minute si am fost sunat sa iau traficul la RUN. Cu ceva teama la inceput am reusit sa fac fata; luam corect indicativele, cu computerul deja ma intelegeam bine si erau multe statii pe banda desi era dimineata zilei de duminica. Cand m-au sunat sa preia traficul parca imi parea rau ca nu mai lucrez RUN; incepuse sa imi placa tare. Ca vanator dupa traficul primelor ore si adunarea multiplicatorilor, activitatea scade si obosesti de

atata butonat band map-ul de la N1MM si plimbat de vernier in toate partile, doar-doar mai gasesti corespondenti. Din aceel moment am fost permanent invitat sa fac parte in echipa pentru IARU, lucrand numai CW in 15 m si 20 m cu sarcina principala de vanator. Am facut echipa cu Piti YO7UP si Doru YO7DAA in 15 m CW, cu Cornel YO4NA si Tibi YO9GZU 20 m CW, cu Dan YO9FNP si Sorin YO9SW 20 m CW, cu Doru YO7DAA si Marius YO7FB 15 m CW. Am curajul sa spun ca am lucrat aproape 450 de concursuri interne si internationale. Imi place sa fac RUN, sa detin controlul pe o frecventa de concurs. Niciodata nu am avut o tinta anume de realizat la concurs, important pentru mine era sa particip sa devin cunoscut ca si operator. Daca mi-a reusit asta o stiu doar cei care au lucrat in multe concursuri cu mine. Un scop in sine am avut doar la citeva concursuri nationale organizate de F.R.R. cand mi-am propus sa devin campion national la una din categorii si am reusit de cateva ori in ultimii ani atat la individual cat si ca operator la statia de club YO4KCA.

YO3CCC: Care au fost primii radioamatori pe care i-ai cunoscut?

YO4DW: Primii au fost: Bratu Radu YO4HW (SK), Iordanescu Marcel YO4AB (SK), Rucareanu Mircea YO4SI si Faurescu Corneliu YO4AUL. Apoi, in cateva vizite succesive, la Radioclub, unde marta si vinerea venea lume multa, i-am cunoscut pe: Olimpiu Dumitriu YO4WO, Popana Dan YO4CPQ (SK), Gheorghe Moldoveanu YO4ASV, Limona Stelica YO4FM, Moldovan Silviu YO4NF, Mihai Dorobantu YO4CBT (SK) si multi altii.

YO3CCC: Din ce amplasament ai lucrat in portabil in concursuri pe UUS?

YO4DW: In UUS am lucrat in C.N.U.U.S. 2017 pe un deal din localitatea Crucea, jud. Constanta. Nu sunt un fan al lucrului in U.U.S.

YO3CCC: Esti pasionat de diplome si QSL-uri?

YO4DW: La inceput eram intr-o cursa contracronometru sa fac cat mai multe receptii ale legaturilor bilaterale auzite pe benzi, sa completez QSL-uri si sa le expediez prin Radioclub; vizam atingerea celor 500 receptii dovedite doar cu QSL in mana prezentat la Radioclub. Primeam foarte multe QSL-uri de raspuns pe care le-am pastrat mult timp dupa ce am fost autorizat la emisie. Dupa autorizarea la emisie trimiteam si primeam QSL-uri prin Radioclub, pe care le pastram arhivate in ideea sa fac cele 150 de tari necesare pentru YODX CLUB; asta pana la oprirea sistemului de trimitere QSL centralizat. Odata cu obtinera Certificatului de la YODX CLUB si aparitia LOTW, nu am mai pastrat decat cate 1 sau 2 QSL-uri pentru fiecare tara, in ideea pastrarii de QSL-uri valide pentru DXCC. Am trecut la LOTW si practic am luat de la zero adunatul de tari pe benzi iar in 2013 am indeplinit conditiile si am primit plachetele 5BDXCC si DXCC CHALLENGE. Acum am 8BDXCC si inca mai adun, mai greu, cate o tara pentru adaugarea benzii de 160 m. Diplome am acum in jur de 180 dar nu tin o evidenta stricta si nu sunt colectionar de diplome neaparat.

YO3CCC: Cu ce antene vreti sa te mai dotezi?

YO4DW: Folosesc de cativa ani un transceiver ICOM 756 PRO III cu care ma impac foarte bine. Cred ca ceea ce am acum ca antene, imi satisface nevoile pentru lucrul in toate benzile de US si UUS. In prezent folosesc dublu dipol pentru benzile de 80, 40, si 17 m, delta de 162 m pentru banda de 160 m, Yagi pentru 50 m si tribander KLM KT-34A pentru 20, 15 si 10 m. Pentru perioada cat stau la Bucuresti am un transceiver ICOM 7100 si o antena multiband de balcon confectionata de Mitica YO9FNJ care functioneaza surprinzator de bine si eficient. Intentionez sa mai confectionez o antena dublu dipol pentru benzile de 30 si 12 m.

YO3CCC: Iti plac modurile de lucru digitale? De ce?

YO4DW: Am o slabiciune pentru lucrul in telegrafie, in special pentru concursuri. In ultimul an, trebuind sa stau la Bucuresti foarte mult timp, avand un amplasament dificil (in spate la RIN Hotel, intre doua

blocuri asezate fata in fata si situat la etajul 3 din 11) am inceput sa lucrez aproape 95% FT8 si RTTY; mai rar fac si legaturi in concursurile de CW in special ziua; seara, dupa ce se aprinde iluminatul public se ridica zgomotul de la S 2-3 la S9+20!! (probabil vreo chinezarie ieftina si prost facuta de la o lampa cu LED-uri amplasata la nici 5 m de antena.

Un album cu fotografii ocazionat de acest subiect [poate fi vazut aici](#).

Ultimele 7 fotografii din album sunt facute de mine pe vremea cand ma intalneam cu Cornelius la FRR, intre anii 2009 - 2013. O sa-i fac o mare surpriza ca nu le-a vazut pana acum.